

"Ik herinner me de dag"

Ik herinner me de dag,
dat je opdook in mijn leven
en mij meer dan ik gedroomd had,
warmte en genot ging geven.

Ik herinner me de dag
vol van passie en van vreugde,
dat ik me ieder moment
van ons samenzijn verheugde.

Ik herinner me de dag,
dat we eens en voor altijd
samen verder zouden gaan,
als een onverbreekbare eenheid.

Ik herinner me de dag
zonder twijfel, zonder zorgen,
dat de feestdag van vandaag
een belofte was voor morgen.

Ik herinner me de dag
van jouw plotselinge pijnen,
dat de ziekte in jouw lichaam
jou langzaam weg deed kwijnen.

Ik herinner me de dag,
dat je vocht voor alle uren,
ook al wist je dat je strijd
niet veel langer meer kon duren.

Ik herinner me de dag,
dat je eindelijk op moest geven,
dat jouw uitgeteerde lichaam
echt niet verder meer kon leven.

Ik herinner me de dag
van het allerlaatste afscheid,
ik stond eenzaam aan je graf,
was ons samenzijn voorgoed kwijt.

Ik herinner me de dag
dat ik nog slechts herinneringen had.